

m. v., men jeg kunde ikke blive enig med det andet Ting om disse Straffes Størrelse. I Loven sættes der jo, som jeg læste op, for de der nævnte Forseelser Bøder fra 2 til 100 Kr., men jeg mener, at man ikke kan anvende ganske den samme Straf for Brandfogden. De Forseelser, der er Tale om fra de privates Side, ere i og for sig Smaaforseelser, de kunne tit skyldes Forglemmelser, idet Mangler ikke ere blevne afhjulpne m. v. Men Brandfogdens Forseelse kan være af langt større Beskaffenhed, idet han overhovedet tilsidesætter sine Pligter. Jeg skal saaledes henvise til, at det Faktum, som Højesteretsdommen af 1881 beskæftigede sig med, var, at en Mand, der havde været Brandfoged i tre Aar, kun havde foretaget Brandsyn i det første Aar; i det andet Aar var han i det første Halvaar begyndt paa det, men i øvrigt havde han slet ikke foretaget noget i det andet eller det tredje Aar. Da han skulde aflevere Protokollerne, gjorde han, for at skjule det, Tilførsel om, at han havde foretaget disse Brandsyn, og saa underskrev han falskeligen Brandvidnernes Navne. Dette viser, at der er meget stor Forskel paa de Forseelser, der kunne begaas af Beboerne, og paa dem, der kunne begaas af Brandfogderne. Nævnte Brandfoged havde systematisk undladt at føre Tilsyn, han havde ført urigtig Protokol, ja, endogsaa begaaet Falsum. Forseelserne ere altsaa af meget forskellig Beskaffenhed, og jeg antager, det netop har været med god Grund, at man ikke har sat nogen Straffebestemmelse ind i Loven af 1861, netop fordi Forholdene ere saa overordentlig forskelligartede. At antage, at det skulde være en Forglemmelse er fuldstændig urimeligt. Man har jo paa andre Punkter Straffebestemmelser for Brandfogders Forseelser og i øvrigt saaledes, at man har sat større Straf for dem end for Beboerne. At man ikke har overset Spørgsmaalet, derom bærer ogsaa det Vidnesbyrd, at da man i 1889, efter at Højesteretsdommen af 1881 var falden, beskæftigede sig med denne Lov, ændrede man Straffeparagraffen, men tog ikke dette Spørgsmaal med. — Jeg har her maattet give en temmelig lang Udvikling, men jeg har maattet oplyse dette Forhold, at man altsaa, da man havde foretaget en Rettelse i Loven — som var nødvendig, naar en hel Del Folk ikke skulde blive dragne til Ansvar for Forseelser, som de vel havde begaaet, men som i og for sig ikke vare større, end at de kunde legaliseres — har benyttet Løjligheden til at tage andre Rettelser med.

Jeg mener, at hvis der ellers ikke er noget at indvende derimod, kan der være Anledning dertil, men det forekommer mig, at man ikke kan blive staaende ved for de groveste Forseelser af Brandfogderne at sætte den samme Straf som for de Forseelser, der begaas af Beboerne, naar de tilsidesætte de Paalæg, de faa ved Brandsynet, men jeg har ikke kunnet blive enig med det ærede Ting derom. Jeg tillader mig derfor at henstille til det høje Ting her at skænke denne Paragraf en særlig Opmærksomhed; for mig vil det forekomme det simpleste — da der utvivlsomt ikke er ringeste Trang til Bestemmelsen — at man lader den gaa ud og bliver staaende ved det øvrige.

Fussing: Det er let at forstaa, at der ude paa Landet kan føles Trang til at faa et større Raaderum for Benyttelsen af de saakaldte snævre Skorstene, og dette Lovforslag, der er kommet frem nede i det andet Ting, kan jeg ogsaa ønske fremmet, da det vil være til Gavn paa mange Steder. Det er hovedsagelig Vadskekedler, som Lovforslagsstillerne have haft for Øje, men der er for øvrigt ogsaa andre Indretninger, hvorunder der fyres, som ogsaa kunne nyde godt af de saakaldte snævre Skorstene. Disse Skorstensrør have Fordele fremfor de videre Skorstensrør; de tage mindre Plads og ere mindre bekostelige end de store, og saa ere de til mange Ting bedre, til saadan noget som til en almindelig Vadskekedel ere de absolut bedre end de vide Rør. De kunne nemlig give Træk — og det er jo Meningen med en Skorsten — hvad de vide ikke altid kunne. Saadanne snævre Rør have ogsaa nogle Mangler, blandt andet den, at, hvor der bruges visse Brændselssorter, sætte de, ligesom de vide Rør, Sod, og de kunne efterhaanden blive snævrere ved den Sod, der sætter sig paa dem, og de blive derved mere tilbøjelige til at faa Skorstensild, og naar der kommer Skorstensild i et Rør, lider saadan en Skorsten, og tilsidst kan den blive ubrugelig. Jeg tror imidlertid, at Fordelene ved de smaa Rør ere større end Manglerne. Der er i den tidligere Lovgivning om Skorstensrør, navnlig om de smaa Skorstensrør, en Mangel; om den nu kan rettes her, tør jeg ikke rigtig have nogen Mening om. Manglen er den, at der ikke nævnes, hvor mange Kakkellovne eller Fyrsteder der maa gaa til et saadant snævert Rør. Da Kjøbenhavn for nogle Aar siden fik en ny Byggelov, blev der her opnaaet, at man fik en Begræns-